

Endelig en evig familie

Av Jane McBride

Basert på en sann historie

“*Alt du besegler på jorden, skal være beseglet i himmelen*” (Helaman 10:7).

“Hva betyr ‘Familier er evige?’” spurte Mia. Hun flyttet spillebrikken sin over brettet. Hun og bestevenninnen Zoey spilte et spill i Zoeyes stue. På veggen hang et bilde hvor det sto: “Familier er evige.” Mia syntes det hørt bra ut.

“Det betyr at selv om man dør, er man fortsatt en familie,” forklarte Zoey. Hun la ned et kort og flyttet spillebrikken sin.

Mia så seg rundt i rommet. Det så normalt ut. Det var sofaer, bord, puter og en TV. Men Zoeyes hjem føltes annerledes enn hennes eget. “Har du en evig familie?” spurte Mia.

Zoey så opp fra spillet med et smil. “Ja! Mamma og pappa ble viet i templet. Derfor kan vi være sammen for evig.”

“Er det derfor det føles annerledes i hjemmet ditt?” spurte Mia.

Zoey så forvirret ut. “Annerledes?”

Mia visste ikke hvordan hun skulle forklare det hun følte i Zoeyes hjem. Det var en god og varm følelse. Men det hørtes tåpelig ut å si det. “Glem det,” sa hun. “La oss fortsette å spille.”

Den kvelden fikk ikke Mia Zoeyes evige familie ut av tankene. Hun elsket følelsen hun fikk hjemme hos Zoey. Mias familie skulle flytte til Ontario i Canada om noen dager. Hun lurte på hvordan det nye hjemmet deres ville føles.

“Mamma, det er en sånn god følelse hjemme hos Zoey,” sa Mia da mamma bredte om henne i sengen. “Jeg vil at det nye hjemmet vårt skal føles sånn.” Mia tenkte på hvor glad hun var i mamma, pappa og de yngre brødrene sine. “Jeg vil at vår familie også skal være evig.”

Mamma lyttet stille. Så sa hun: “Det vil jeg også.”

Dagen etter ringte mamma til Zoeyes mor. Hun fant ut at Zoeyes familie gikk i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige.

“Jeg vil gå i den kirken,” sa Mia til mor og far mens de pakket. Huset deres var nesten tomt nå.

“Zoeyes mor sa hun kunne hjelpe oss å finne en kirkebygning,” sa pappa mens han teipet igjen en eske.

Mia smilte og kjente det krible i magen. Kanskje det nye hjemmet deres kunne føles like varmt og lykkelig som Zoeyes!

Straks de hadde kommet på plass i det nye huset sitt, begynte Mias familie å gå i kirken. Menneskene der var veldig hyggelige. Alle kalte

hverandre “bror” og “søster”. Mia gikk i Primær sammen med brødrene sine. Hun elsket å synge sanger og lese i Skriftene.

Snart kom to unge kvinner hjem til Mia og familien. De het søster Justin og søster Ramos, og de var misjonærer. De fortalte Mias familie om vår himmelske Fader,

Jesus og Mormons bok. Mia elsket å høre om evangeliet. Til og med brødrene hennes satt stille og lyttet!

Mia fortalte søster Ramos og søster Justin om Zoeyes hjem. “Jeg ønsker en evig familie som Zoeyes.”

“Vår himmelske Fader ønsker at vi alle skal ha en evig familie,” sa søster Ramos med et stort smil. “Han ønsker at vi skal være lykkelige.”

Snart bestemte Mias familie seg for å bli døpt.

Zoey og familien hennes kjørte den lange veien til Ontario for å være tilstede på dåpsmøtet. Et år senere kom de tilbake igjen. Denne gangen var det fordi Mia og familien hennes ble beseglet i templet!

På dagen for beseglingen sto Mia utenfor templet sammen med familien, kledd i hvitt. Alle smilte fra øre til øre. Mia hadde en varm og fredelig følelse. “Vi er en evig familie nå!” sa hun lykkelig.

“Akkurat,” sa pappa. “Vi er en evig familie.” ■

Artikkelforfatteren bor i Colorado, USA.

